NORAKSTS
Lieta Nr.A42791109
A6853-10/25

**SPRIEDUMS**
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 23.decembrī

Administratīvās rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese L.Piusa

piedaloties pieteicējas *K.H.* pārstāvei *L.B.* un atbildētāja Rīgas pilsētas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Rīgas domes Rīgas bāriņtiesas pārstāvei *I.T.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pamatojoties uz *K.H.* pieteikumu par Rīgas domes Rīgas bāriņtiesas 2010.gada 3.jūnija lēmuma Nr.1-6/1207 atcelšanu, mantisko zaudējumu un morālā kaitējuma atlīdzināšanu.

## Aprakstošā daļa

[1] 2010.gada 2.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *K.H.* (turpmāk arī - pieteicēja) pieteikums par Rīgas domes Rīgas bāriņtiesas 2010.gada 3.jūnija lēmuma Nr.1-6/1207 „Par *K.I.* aprūpes tiesību atjaunošanu *K.H.*" atcelšanu.

Rīgas domes Rīgas bāriņtiesa 2010.gada 3.jūnijā pieņēma lēmuma Nr.1-6/1207 „Par *K.I.* aprūpes tiesību atjaunošanu *K.H.*" (turpmāk arī - Lēmums), ar kuru nolemts neatjaunot *K.I.* aprūpes tiesības pieteicējai, ierobežot pieteicējas tiesības noteikt *K.I.* dzīvesvietu līdz bērna aprūpes tiesību atjaunošanai pieteicējai un aizliegt pieteicējai satikties ar *K.I.*

[2] Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem apstākļiem.

[2.1] Rīgas domes Rīgas bāriņtiesas 2010.gada 21.maija vienpersoniskais lēmums ir pieņemts uz nepatiesu un pretrunīgu informāciju, ko iestādei ir snieguši */vidusskola/* darbinieki un Rīgas domes Rīgas bāriņtiesas (turpmāk arī – Bāriņtiesa vai atbildētājs) psihologa sniegto atzinumu.

[2.2] *K.I.* neviena no vecmammām nav *A.E.* Neviena no *K.I.* vecmammām nav vērsušas skolā saistībā ar aizdomām par fizisku un seksuālu vardarbību ģimenē pret bērnu.

[2.3] Pieņemot Lēmumu ir ignorēti pieteicējas un *K.I.* 2010.gada 20.maijā sniegtie paskaidrojumi Bāriņtiesai.

[2.4] Pieteicēja neapgalvo, ka viņas meitai nav nepieciešama psihologa palīdzība un pieļauj, ka meitas uzvedību iespējams ir nepieciešams analizēt, lai atklātu viņas uzvedības cēloņus, taču pieteicēja uzskata, ka šīs darbības sekmīgi būtu iespējams arī veikt, ja meita atrastos pieteicējas aprūpē, jo neviens pierādījums neliecina par to, ka *K.I.* ģimenē vai dzīvesvietā ir apdraudēta.

Bērnam psiholoģisko palīdzību, ja tāda ir nepieciešama, var sniegt arī, neatņemot pieteicējai meitas aprūpes tiesības. Pieteicēja ir gatava sadarboties ar speciālistiem, lai risinātu meitas uzvedības problēmas.

[2.5] Konkrētajā gadījumā nepastāv neviens no Bāriņtiesas likuma 22.panta pirmās daļas gadījumiem, kad bāriņtiesa lemj par bērna aprūpes tiesību atņemšanu vecākiem.

[2.6] Pieteicēja, lai cīnītos par savām tiesībām uz savas meitas aprūpi, ir vērsusies pēc juridiskās palīdzības pie zvērināta advokāta, kā rezultātā radušies zaudējumi EUR 1815 apmērā.

Bērna izņemšana no ģimenes pret vecāku gribu un bez jebkāda tiesiska pamata, un viņa ievietošana svešos un nepazīstamos apstākļos, kā arī aizliegšana bērnam tikties ar

vecākiem, ar kuriem viņš vēlas tikties, nepašaubāmi ietekmē arī bērna attīstību un emocionālo stāvokli, kā arī ir sagādājusi smagas morālās ciešanas pieteicējai. Tādējādi, Bāriņtiesa ir nodarījusi pieteicējai un *K.I.* morālo kaitējumu Ls 2000 apmērā.

[3] Atbildētājs iesniedzis rakstveida paskaidrojumus, kuros norāda, ka pieteikumu uzskata par nepamatotu un faktiskajiem apstākļiem neatbilstošu. Rakstveida paskaidrojumos norādīti turpmāk minētie apsvērumi.

[3.1] Pieņemot Lēmumu, Bāriņtiesa veica riska novērtējumu, izvērtēja Rīgas Sociālā dienesta (turpmāk arī – Sociālais dienests) un Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras sniegto informāciju, pieteicējas dzīves apstākļus, pieteicējas, Sociālā dienesta un nodibinājuma „Allažu bērnu un ģimenes atbalsta centrs" (turpmāk arī - Atbalsta centrs) Bāriņtiesas sēdēs norādīto, kā arī izvērtēja apstākli, ka ir ierosināts kriminālprocess par iespējamo vardarbību pret *K.I.* pieteicējas ģimenē.

Bāriņtiesa izvērtēja ne tikai Atzinumā norādītos secinājumus par iespējamu fizisku un emocionālu vardarbību pret *K.I.*, bet arī norādīto informāciju, ka dažkārt meitene pēc sporta stundām nepietiekami ģērbusies atrodas skolā, uzvedība un kustības nereti ir seksualizētas. Klases audzinātāja ir atradusi vairākus meitenes seksuāla rakstura zīmējumus, un uz stundā rakstītā diktāta lapiņas otras puses bērna rakstītu teikumu „Es ar tevi taisīšu seksu". Pēdējo darbību ir pastiprinājusi seksuāla rakstura uzmanības izrādīšana klases biedriem.

Saskaņā ar Atbalsta centra novērojumiem *K.I.* ir seksualizēta uzvedība, kas ikdienā parādās ļoti tipiski un ļoti bieži. Bērns iet klāt maziem bērniem, ir tādi izteikumi: „kā es gribu ar tevi seksu, taisīsim striptīzu". Ir iespējams, ka pastāv vardarbības pazīmes, pastāv sekas kādai bērna pieredzei, kas izpaužas netipiskā veidā un bērna vecumam neatbilstoši. Bērna uzvedība liecina par viņas vecumam un psihiskajai attīstībai netipisku, aktuālu seksa tēmu un ir nepieciešams laiks, lai veiktu tālāku izpēti un saprastu cēloņus.

Tādējādi Lēmuma pieņemšanas brīdī nebija ne tikai atkrituši bērna aprūpes tiesību atņemšanas iemesli vecākiem, aizdomas par seksuālu vardarbību, bet papildus parādījās aizdomas par iespējamu fizisku un emocionālu vardarbību pret bērnu.

[3.2] Tā kā bērna izņemšana ir notikusi vienpersoniska lēmuma pieņemšanas rezultātā, nav pamata uzskatīt, ka *K.I.* ievietošana Atbalsta centrā notikusi prettiesiski un bērna izņemšanu no ģimenes būtu ietekmējis Lēmums.

Lēmums ir tiesisks un pamatots, līdz ar to pieteicējai nav nodarīts morālais kaitējums. Bērna ievietošana Atbalsta centrā un uzturēšanās tajā nav radījusi negatīvu ietekmi uz bērna emocionālo stāvokli un bērna attīstību, jo meitene Atbalsta centrā jutās labi, bija pieradusi pie jaunajiem apstākļiem, ko apliecina Atbalsta centra psihologa sniegtais 2010.gada 11.jūnija atzinums Bāriņtiesai.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2010.gada 6.jūlija lēmumu *K.I.* piešķirts trešās personas bez patstāvīgiem prasījumiem atbildētāja pusē statuss.

Ar Rīgas domes Rīgas bāriņtiesas 2010.gada 20.jūlija lēmumu Nr.1-6/1572 *G.T.* iecelta par *K.I.* sevišķo aizbildni, lai pārstāvētu bērna intereses administratīvajā lietā Nr.A420685310.

[5] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāve prasību uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā minētajiem apstākļiem un argumentiem.

[6] Atbildētāja pārstāve tiesas sēdē prasību neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumos tiesai norādītajiem apstākļiem.

[7] Trešās personas *K.I.* pārstāve tiesas sēdē paskaidroja, ka apmeklējusi skolu un noskaidrojusi tikai to, ka citi bērni esot bijuši neizpratnē par *K.I.* uzvedību. Nav pilnīgi drošu ziņu, ka pret *K.I.* skolā būtu vērsta jebkāda vardarbība.

[8] Liecinieks *L.N.*, kas ir pieteicējas radinieks apstāstīja, ka pieteicēja pie viņa vērsusies pēc padoma saistībā ar *K.I.* uzvedību, bet viņš pārliecinājies, ka bērna uzvedība atbilst vecumam.

[9] Lieciniece *D.Š.*, kas ir *K.I.* vecvecmāte paskaidroja, ka apmeklējusi mazmazmeitu Allažu bērnu un ģimenes atbalsta centrā, kur pārliecinājusies par to, ka *K.I.* tur nejūtas labi un netiek pienācīgi ēdināta. Mazmazmeita šajā centrā esot dabūjusi utis.

**Motīvu daļa**

[10] Tiesa, izvērtējot procesa dalībnieku paskaidrojumus, pārbaudot un izvērtējot pārējos lietas materiālus kopsakarā ar tiesību normām, atzīst, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[11] Administratīvā rajona tiesa lietā konstatē sekojošus apstākļus:

[11.1] 2010.gada 17.maijā Bāriņtiesā saņemta informācija no Valsts bērnu tiesību aizsardzības inspekcijas Bērnu tiesību aizsardzības departamenta direktores *I.M.* par to, ka viņai zvanījusi */vidusskola/* direktore un informējusi par *K.I.* dīvaino uzvedību. *I.M.* lūgusi pārbaudīt direktores sniegto informāciju un vajadzības gadījumā iesaistīties (*lietas 44.lapa*).

[11.2] 2010.gada 18.maijā Bāriņtiesas pārstāvji ieradās */vidusskola/* un veica pārrunas ar skolas sociālo pedagoģi *I.K.* un skolas psiholoģi *A.G.* (*lietas 35.lapa*). Tajā pašā dienā Bāriņtiesas pārstāvji runājuši arī ar *K.I.* (*lietas 26.lapa*).

[11.3] 2010.gada 19.maijā Bāriņtiesa saņēmusi */vidusskola/* direktores iesniegumu, kurā direktore informē Bāriņtiesu par *K.I.* uzvedības un rīcības īpatnībām, kas ir par iemeslu sekmīga mācību procesa traucēšanai. Iesniegumā norādīts, ka *K.I.* īpatnā rīcība izpaužas kā personīgo mantu izmētāšana un izlikšana plašā teritorijā, baiļu identifikācijas pazīmes sadarbībā ar māmiņu un audžutēvu, saskarsmes problēmas gan ar vienaudžiem, gan ar vecāko klašu skolēniem, nepārtraukta telefoniska saziņa ar mājām, saasināta vēlme piesaistīt apkārtējo uzmanību u.c. Iesniegumā arī norādīts, ka *K.I.* pēc sava rakstura ir jauka meitene, kas iepriecina pieaugušos ar mīļumu, vēlmi pasniegt pašas sarūpētas dāvaniņas (zīmējumus, veidojumus, dažreiz gatava atdot arī personīgās mantas). *K.I.* ir gudra un apķērīga (*lietas 19.lapa*). Skolas direktores iesniegumā norādīts, ka tam pievienoti skolas psihologa *A.G.* *K.I.* izvērtējums kopā ar zīmējumu kopijām, tomēr tie nav noformēti kā pielikumi, tāpēc no lietas materiāliem nav saprotams tieši kādi zīmējumi pievienoti. Skolas psiholoģes *A.G.* sastādītais *K.I.* izvērtējums datēts ar 2010.gada 21.maiju. Bāriņtiesā minētais iesniegums saņemts 2010.gada 24.maijā.

[11.4] 2010.gada 20.maijā Bāriņtiesas psiholoģe *I.Ā.* ir sniegusi atzinumu, kurā rekomendē veikt *K.I.* padziļinātu psiholoģisku izpēti (ja iespējams „Dardedzē"), jo meitenes zīmējumi (kuru rašanās vēsture nav zināma) ir meitenes vecumam neatbilstoši un liecina par sakāpinātu seksuālu interesi, kas nav raksturīga jaunākā skolas vecuma bērniem (*lietas 27.lapa*).

[11.5] 2010.gada 20.maijā Bāriņtiesas locekle pa tālruni runājusi ar nodibinājuma „Dardedze" vadītāju, kas ieteikusi skolas psihologam konkrēto gadījumu izrunāt ar supervizoru un bērnu vēlreiz netraumēt, jo psihologs jau darbu ar bērnu ir veicis (*lietas 28.lapa*).

[11.6] 2010.gada 20.maijā Bāriņtiesas darbinieki veikuši sarunu ar *K.I.*, kuru uz Bāriņtiesu atvedusi māte pēc savas iniciatīvas. Sarunā *K.I.* cita starpā pastāstīja, ka skolā viņai dara pāri un slikti izturas (*lietas 29.lapa*).

[11.7] 2010.gada 20.maijā Bāriņtiesas darbinieki veikuši sarunu ar *K.H.*, kura paskaidrojusi, ka meitai skolā ir konflikts ar zīmēšanas skolotāju, bet skolas gads jāpabeidz. Ģimene 2010.gada 2.jūnijā plāno izbraukt uz patstāvīgu dzīvi uz Somiju (*lietas 30.lapa*).

[11.8] Skolas psiholoģes izvērtējumā, kas datēts ar 2010.gada 21.maiju, cita starpā minēts, ka pastāv aizdomas par iespējamu emocionālu un fizisku vardarbību pret bērnu. Psiholoģe rekomendējusi veikt situācijas sīkāku izpēti pie speciālistiem, lai nepieciešamības gadījumā varētu sniegt meitenei un viņas ģimenei adekvātu palīdzību (*lietas 20.-22.lapa*).

[11.9] 2010.gada 21.maijā Bāriņtiesā notikusi sanāksme par *K.I.* sociālo rehabilitāciju. Sanāksmē piedalījusies arī *K.H.*, kurai uzrādīti lietas materiāli un izskaidrots, ka bērna

interesēs *K.I.* nepieciešams ievietot krīzes centrā sociālās rehabilitācijas pakalpojumu saņemšanai. *K.H.* norādījusi, ka uzskata, ka viņas ģimene tiek nepatiesi apvainota. *K.H.* atteikusies meitu ievietot krīzes centrā un atstājusi sanāksmes telpas (*lietas 25.lapa*).

[11.10] 2010.gada 20.maijā Bāriņtiesa nosūtījusi vēstuli Valsts policijai, kurā informējusi, ka tās rīcībā ir nonākusi informācija par iespējamo vardarbību ģimenē pret nepilngadīgo *K.I.* (*lietas 26.lapa*). 2010.gada 21.maijā uzsākts kriminālprocess Nr.11502001410 par iespējamo vardarbību ģimenē pret *K.I.* (*lietas 91.lapa*).

[11.11] 2010.gada 21.maijā Bāriņtiesas locekle *I.T.* vienpersoniski pieņēma lēmumu Nr.1-6.1/46 administratīvajā lietā Nr.3-5/132-2010, ar kuru nolēma *K.H.* atņemt meitas aprūpes tiesības un ierobežot *K.H.* tiesības noteikt meitas dzīvesvietu. Lēmums pamatots ar to, ka *K.I.* turpmāka atrašanās ģimenē varētu apdraudēt viņas pilnvērtīgu attīstību, jo pastāv aizdomas par seksuālu vardarbību pret bērnu. No lietas materiāliem redzams, ka Bāriņtiesa pieņēmusi lēmumu Nr.1-6/1208 „Par *K.I.* ievietošanu ilgstošās sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas institūcijā", bet tiesai tas nav iesniegts.

[11.12] 2010.gada 24.maijā Bāriņtiesa Rīgas Sociālā dienesta Ziemeļu rajona nodaļas teritoriālajam centram „Purvciems" lūgusi sniegt atzinumu par *K.H.* spējām realizēt meitas *K.I.* aprūpes tiesības (*lietas 24.lapa*). Rīgas domes Rīgas Sociālais dienests 2010.gada 1.jūnijā sniedzis savu atzinumu, kurā norādīts, ka darbinieki novērojuši, ka *K.H.* primāras ir bērna intereses (*lietas 100.lapa*).

[11.13] 2010.gada 29.maijā Bāriņtiesas darbinieks ir veicis *K.H.* dzīvesvietas apstākļu pārbaudi. Pārbaudes laikā konstatēts, ka ģimene (māte - *K.H.*, mātes vīrs – *S.H.* un meita - *K.I.*) dzīvo vienistabas dzīvoklī ar daļējām ērtībām, telpas ir tīras un kārtīgas. Meitai nodrošināta gultasvieta, vieta mācībām un atpūtai. Atzīts, ka apstākļi ir piemēroti bērna aprūpei (*lietas 99.lapa*).

[11.14] 2010.gada 3.jūnijā Bāriņtiesa pieņēma Lēmumu, ar kuru nolemts neatjaunot *K.I.* aprūpes tiesības pieteicējai, ierobežot pieteicējas tiesības noteikt *K.I.* dzīvesvietu līdz bērna aprūpes tiesību atjaunošanai pieteicējai un aizliegt pieteicējai satikties ar *K.I.* (*lietas 10.-12.lapa*). Pirms lēmuma pieņemšanas Bāriņtiesa sēdē uzklausījusi *K.H.*, nodibinājuma „Allažu bērnu un ģimenes atbalsta centrs" psihologu *U.Ā.* un Sociālā dienesta pārstāvi *R.B.* (*lietas 103.-108.lapa*).

[11.15] 2010.gada 11.jūnijā Bāriņtiesai nosūtīts nodibinājuma „Allažu bērnu un ģimenes atbalsta centrs" psihologa *U.Ā.* atzinums, kurā norādīts, ka iespējamie seksualizētas uzvedības iemesli varētu būt skolas zēnu darbības. Psihologs rekomendē turpināt *K.I.* rehabilitāciju „Allažu bērnu un ģimenes atbalsta centrā" un tikšanos ar māti tuvākajā laikā ierobežot (*lietas 109.-110.lapa*).

[11.16] 2010.gada 21.jūnijā Bāriņtiesai nosūtīts nodibinājuma „Allažu bērnu un ģimenes atbalsta centrs" psihologa *U.Ā.* atzinums, kurā norādīts, ka rehabilitācijas gaitā nav apstiprinājusies informācija par seksuālu vardarbību ģimenē. Visticamākie *K.I.* seksualizētas uzvedības iemesli ir klasesbiedrenes ierosinātās sarunas par seksa tēmu un klasesbiedru vairākkārtējas darbības, kas izpaudās kā bikšu novilkšana *K.I.* Vēlāk seksualizētā uzvedība nostiprinājās kā uzmanības piesaistīšanas forma un izpaudās attiecībās ar bērniem. Rehabilitācijas gaitā ir būtiski mazinājušās seksualizētas uzvedības izpausmes un nostiprinājušās pieņemamas saskarsmes formas. Meitene aizvien vairāk izsaka vēlēšanos doties mājās, un visvairāk – pie vecvecmātes uz Valmieru. Psihologs uzskata, ka turpmāka rehabilitācija institūcijā nav nepieciešama un lietderīga, bet būtu rekomendējama turpmāka rehabilitācija dzīves vietā. Psihologs arī norāda, ka Bāriņtiesai vajadzētu izvērtēt *K.I.* mātes spēju atbilstoši aprūpēt bērnu, jo rehabilitācijas gaitā noskaidrojies, ka *K.I.* mātes un patēva ģimenē nav saņēmusi atbilstošu uzmanību un emocionālo atbalstu. Ģimenē iespējams notiek cīņa par meitenes aprūpes tiesībām starp *K.I.* mammu, vecmāti un vecvecmāti (*lietas 109.-110.lapa*).

[11.17] 2010.gada 14.jūlijā Bēriņtiesa pieņēma lēmumu Nr.106/1535, ar kuru nolēma atjaunot *K.I.* aprūpes tiesības *K.H.* (*lietas142.-144.lapa*)

[11.18] 2010.gada 17.augustā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas pārvaldes 1.biroja 4.nodaļas izmeklētāja pieņēmusi lēmumu par kriminālprocesa Nr.11502001410 izbeigšanu (*lietas 151.- 154.lapa*).

[12] Pieteikumā tiesai pieteicēja lūdz atzīt par prettiesisku Bāriņtiesas 2010.gada 3.jūnija lēmumu Nr.1-6/1207 par prettiesisku un atlīdzināt *K.H.* un *K.I.* nodarīto morālo kaitējumu 2000 LVL apmērā, kā arī atlīdzināt mantiskos zaudējumu 1275,59 LVL apmērā.

[13] Tiesību uz atlīdzinājumu priekšnoteikums ir iestādes pieņemtā administratīvā akta prettiesiskums, tāpēc tiesa vispirms izvērtēs Bāriņtiesas 2010.gada 3.jūnija lēmuma Nr.1-6/1207 tiesiskumu.

[14] Bāriņtiesu likuma 22.panta pirmā daļa noteic, ka Bāriņtiesa lemj par bērna aprūpes tiesību atņemšanu vecākam, ja:

1) ir faktiski šķēršļi, kas liedz iespēju aprūpēt bērnu;

2) bērns vecāka vainas dēļ atrodas veselībai vai dzīvībai bīstamos apstākļos;

3) vecāks ļaunprātīgi izmanto savas tiesības vai nenodrošina bērna aprūpi un uzraudzību;

4) vecāks ir devis piekrišanu bērna adopcijai;

5) konstatēta vecāka vardarbība pret bērnu vai ir pamatotas aizdomas par vardarbību pret bērnu.

Bērnu tiesību aizsardzības likuma 27.panta pirmās daļas 1.punkts paredz, ka bērnu var šķirt no ģimenes, ja bērna dzīvība, veselība vai attīstība ir nopietni apdraudēta vardarbības dēļ vai ir pamatotas aizdomas par vardarbību pret bērnu, kā arī aprūpes trūkuma vai mājas apstākļu (sociālās vides) dēļ. Minētā panta otrā daļa paredz, ka šā panta pirmās daļas 1. un 2.punktā paredzētajos gadījumos bērns šķirams no ģimenes, ja nav iespējams novērst bērna attīstībai nelabvēlīgos apstākļus, viņam paliekot ģimenē.

Bērnu tiesību aizsardzības likuma 27.panta trešā daļa nosaka, ka šķirot bērnu no ģimenes, viņam tiek nodrošināta ārpusģimenes aprūpe pie aizbildņa, audžuģimenē vai bērnu aprūpes iestādē, kā arī valsts apmaksāta neatliekamā medicīniskā palīdzība ārstniecības iestādēs vai palīdzība sociālās rehabilitācijas iestādēs.

Savukārt Bāriņtiesu likuma 35.panta otrā daļa nosaka, ka ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas institūcijā ievietota bērna aizbildņa pienākumus pilda šīs institūcijas vadītājs.

Tādējādi pārbaudot pārsūdzētā Lēmuma tiesiskumu tiesai jānoskaidro vai 2010.gada 3.jūnijā, kad tika pieņemts Lēmums, Bāriņtiesas rīcībā bija informācija, kas liecinātu par to, ka bērna dzīvība, veselība un attīstība ir nopietni apdraudēta vardarbības dēļ vai arī, ka Bāriņtiesai bija pamatotas aizdomas par vardarbību pret bērnu, kā arī vai nebija iespējams novērst bērna attīstībai nelabvēlīgos apstākļus, viņam paliekot ģimenē.

Kā izriet no lietas materiāliem Lēmums pieņemts balstoties uz informāciju, kas saņemts no */vidusskola/* direktores, sociālās pedagoģes un skolas psiholoģes, kas sniegusi arī savu atzinumu. Bāriņtiesas rīcībā bija arī Bāriņtiesas psiholoģes atzinums. Skolas psiholoģe savā atzinumā norādījusi, ka pastāv aizdomas par iespējamu emocionālu un fizisku vardarbību pret bērnu. Psiholoģe rekomendējusi veikt situācijas sīkāku izpēti pie speciālistiem, lai nepieciešamības gadījumā varētu sniegt *K.I.* un viņas ģimenei adekvātu palīdzību. Bāriņtiesas psiholoģe *I.Ā.* ir rekomendējusi veikt *K.I.* padziļinātu psiholoģisku izpēti, jo meitenes zīmējumi (kuru rašanās vēsture nav zināma) ir meitenes vecumam neatbilstoši un liecina par sakāpinātu seksuālu interesi, kas nav raksturīga jaunākā skolas vecuma bērniem. Bāriņtiesas sēdē 2010.gada 3.jūnijā nodibinājuma „Allažu bērnu un ģimenes atbalsta centrs" psihologs *U.Ā.* Bāriņtiesai paskaidrojis, ka strādā ar *K.I.* 2 reizes nedēļā, bet ar viņu strādā arī citi centra darbinieki. *K.I.* ir bieži novērota seksualizēta uzvedība. *K.I.* uzvedība un izteikumi liecina par to, ka seksa tēma viņai ir aktuāla. Būtu vajadzīgs laiks, lai noskaidrotu šādas uzvedības iemeslus un lai to izdarītu bērnam būtu jāuzturas centrā. Psihologs esot ticies ar *K.H.* un viņai neesot bijuši iebildumi par to, ka *K.I.* nepieciešamo laiku uzturētos centrā. Uzturēšanās ierastajā sociālajā vidē traucētu uzvedības cēloņu izpēti. Šobrīd seksualizētās uzvedības cēloņi

neesot zināmi un tie ir jānoskaidro. Psihologs, atbildot uz Bāriņtiesas locekles jautājumu, apliecināja, ka pastāv tāda iespēja, ka *K.I.* ir pieredzējusi vardarbību un šī pieredze veicina meitenes vecumam neatbilstoši uzvedību. Psihologs uzskata, ka tas nav nepieciešams akūti, bet būtu vēlama psihiatra konsultācija.

Izvērtējot augstākminēto psihologu viedokļus, tiesa atzīst, ka Bāriņtiesai varēja būt pamatotas aizdomas par vardarbību pret bērnu, bet uz Lēmuma pieņemšanas brīdi nebija zināms kas un kādā veidā šo vardarbību iespējams ir veicis. Šādos apstākļus Bāriņtiesas pienākums bija to noskaidrot un iestādei tādējādi vajadzēja izlemt kā to labāk izdarīt un vai to ir iespējams izdarīt nešķirot bērnu no ģimenes. Bāriņtiesas locekle *I.T.* 2010.ga 20.maijā bija sazinājusies ar nodibinājuma „Dardedze" vadītāju un noskaidrojusi, ka nodibinājums var piedāvāt tikai supervīzijas pakalpojumu skolas psiholoģei un tas būtu maksas pakalpojums. 2010.gada 21.maijā Bāriņtiesa sanāksmē *K.H.* paskaidroja, ka bērna interesēs ir nepieciešams *K.I.* ievietot krīzes centrā sociālās rehabilitācijas pakalpojumu saņemšanai. *K.H.* šādam piedāvājumam nav piekritusi un atstājusi sanāksmes telpas, kā rezultātā tajā pašā dienā Bāriņtiesas locekle *I.T.* vienpersoniski pieņēma lēmumu Nr.1-6.1/46, ar kuru nolēma *K.H.* atņemt meitas aprūpes tiesības un ierobežot *K.H.* tiesības noteikt meitas dzīvesvietu. *K.I.* ar Bāriņtiesas lēmumu ievietota ilgstošās sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas institūcijā. Ņemot vērā, ka uz Lēmuma pieņemšanas dienu *K.I.* jau atradās Atbalsta centrā un ar *K.I.* strādājošais psihologs Bāriņtiesai paskaidroja, ka *K.I.* būtu vēlams turpināt rehabilitāciju Atbalsta centrā, jo ir nepieciešams noskaidrot meitenes seksualizētās uzvedības cēloņus. Psihologs uzskatīja, ka meitenes atrašanās ierastajā sociālajā vidē nebūtu vēlama, tāpat, kā nebūtu vēlama arī tikšanās ar *K.H.* Šādos apstākļos, tiesa uzskata, ka Bāriņtiesas Lēmums, kas tika pieņemts 2010.gada 3.jūnijā, atzīstams par tiesisku un samērīgu.

[15] Tā kā Rīgas domes Rīgas bāriņtiesas 2010.gada 3.jūnija lēmums Nr.1-6/1207 „Par *K.I.* aprūpes tiesību atjaunošanu *K.H.*" atzīstams par tiesisku, tad pieteicējai nav tiesību prasīt arī zaudējumu atlīdzināšanu un pieteikums arī šajā daļā atzīstams par nepamatotu un noraidāmu.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

**nosprieda:**

**noraidīt** *K.H.* pieteikumu par Rīgas domes Rīgas bāriņtiesas 2010.gada 3.jūnija lēmuma Nr.1-6/1207 atzīšanu par prettiesisku, mantisko zaudējumu un morālā kaitējuma atlīdzināšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) L.Piusa

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās rajona tiesas

tiesnese L.Piusa
Rīgā, 2010.gada 23.decembrī